28/12/2024

Άγιος Σίμων ο Μυροβλύτης: Πώς αντιμετώπισε τους Σαρακηνούς πειρατές και τι απέγιναν

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

- (Διασκευή – Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος)

Ας δούμε ένα θαύμα του αγίου Σίμωνα, το οποίο έκανε σε Σαρακηνούς που πήγαν στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας για να την λεηλατήσουν. Παρακαλώ την αγάπην σας να μη αμελείτε και να νυστάζετε, αλλά να προσέχετε στα κατορθώματα του Αγίου για να λάβετε πλούσια χάρη από αυτόν.

Όταν ο άγιος Σίμωνας τέλειωσε την οικοδόμηση του Μοναστηρίου του επί της θαυμαστής εκείνης πέτρας προς τιμή και δόξα των Γενεθλίων του Σωτήρος Χριστού, την ονόμασε Νέα Βηθλεέμ.

Έτσι, πολλοί άνθρωποι από διάφορα μέρη έτρεχαν και υποτάσσονταν σ' αυτόν ως μοναχοί. Αλλ' επειδή την περίοδο εκείνη (13ος αι.) κατά τα χρόνια της βυζαντινής εποχής το ταλαίπωρο βασίλειο των Ελλήνων κατάντησε σε αθλία κατάσταση, έρχονταν οι Σαρακηνοί άφοβα με τα πειρατικά τους πλοία, ακόμη και στο Άγιον Όρος και άρπαζαν ότι έβρισκαν και αιχμαλώτιζαν και πολλούς Μοναχούς.

Κάποτε, λοιπόν, πήγαν και στο λιμάνι της Σιμωνόπετρας και επειδή ο άγιος Σίμων φοβήθηκε πως αν ανέβουν μέχρι το μοναστήρι οι πειρατές μπορεί και να του βάλουν φωτιά, κατέβηκε ο ίδιος με κάποιους μαθητές του στον αρσανά φέρνοντας μαζί τους δώρα για να τους καλοπιάσει.

Οι Σαρακηνοί καλοδέχτηκαν τα δώρα αλλά ζητούσαν και άλλα ρωτώντας τους: «Πού έχετε τους θησαυρούς σας»; Γιατί νόμιζαν πως θα αποκτούσαν μεγάλο πλούτο και λάφυρα από την Μονή αυτή.

Εν τω μεταξύ επειδή λόγω του ταπεινού και ευτελούς σχήματος του αγίου δεν τους γέμισε το μάτι τον φοβέρισαν να τους δείξει ποιος ήταν ο Ηγούμενος. Και ο άγιος Σίμων με πραεία φωνή τους είπε: «Εγώ είμαι ο ταπεινός. Αλλά τίποτε δεν έχουμε να σας δώσουμε εκτός από αυτά τα οποία φορούμε».

Και επειδή νόμιζαν ότι τους λέει ψέματα όρμησαν εναντίον σαν άγρια θηρία. Ένας, μάλιστα, από αυτούς, ο πιο φονικός, έβγαλε το σπαθί του και όρμησε να κόψει την ιερή κεφαλή του αγίου.

Ο Θεός όμως έστειλε Άγγελο και έσωσε τον άγιο του! Διότι το χέρι του αυθάδους εκείνου έμεινε να κρέμεται παράλυτο, οι δε λοιποί πατάχθηκαν με αορασία και τυφλώθηκαν όλοι.

Τότε άρχισαν να αλαλάζουν στα συριακά: Αλλάχ! Αλλάχ!

Ενώ, έντρομοι πέρασαν από την θηριωδία στην θρηνωδία και από την αγριότητα στην ταπεινότητα. Έτσι, κλαίγοντας πικρά για το πάθημά τους παρακαλούσαν θερμά τον άγιο Σίμωνα λέγοντάς και υποσχόμενοί του: «Ελέησον ημάς, Αββά, και να γίνουμε όλοι Χριστιανοί».

(Σκηνή από τον βίο του αγίου Σίμωνος του Μυροβλύτη: «Χριόμενοι υπό του οσίου θεραπεύονται», Τοιχογραφία στην τράπεζα της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, 2009. Έργο Δημήτριος Χατζηαποστόλου.)

Γι' αυτό και ο φιλάνθρωπος δούλος του φιλανθρωποτάτου Δεσπότη Χριστού, ως μιμητής του ανεξικάκου Δασκάλου αυτού, στέλλει αμέσως ένα μαθητή του και φέρνει λάδι από το καντήλι του Δεσπότη Χριστού, με το οποίο αφού άλειψε ο Άγιος τα μάτιά τους όλους σταυροειδώς, όπως και το παράλυτο χέρι αυτού που αποπειράθηκε να τον σκοτώσει, και αφού ευχήθηκε επ' αυτών γιατρεύτηκαν αμέσως οι βίαιοι αυτοί άνθρωποι.

Και, μάλιστα, όχι μόνον βαφτίστηκαν, αλλά και έγιναν μοναχοί στο Μοναστήρι που πήγαν για να ληστέψουν.

(Κεντρική εικόνα: Σκηνή από τον βίο του αγίου Σίμωνος του Μυροβλύτη, «Οι πειραταί αορασία πατάσσονται». Τοιχογραφία στην τράπεζα της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρα, 2009. Έργο Δημήτριος Χατζηαποστόλου.)

(Διασκευή από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Δεκέμβριος, τόμος 12ος. / Πηγή: pemptousia.gr)